

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aen-Merckingen Van Den Eerw. P. Cornelius Hazart,
Priester der Societeyt Jesv.**

Hazart, Cornelius

Antwerpen, 1662

Aen-Merckinghe Op de Ketterije der Elcezaiten.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71393)

op het het hooghste dan Godt zijn ghepzen ghe-
weest. hebben wy segghe ick/ gheen meer der re-
den/om te segghen in't derben van sekere spijse/
jae oock van een beetsje: onse gheestelycke Over-
sten hebben ons dat ghehouden / aenghestien dat
den H. Paulus ons wel expresselyck belast / dat
wy onse gheestelycke Oversten / oft Herders sou-
den ghehoorsamen, ende onderdanigh zijn? Jae Eph 5.6.
Wilt wy / dat men aen de wereldtsche Heeren sal on-
derdanigh zijn ghelick als Christo selve. Hoe veel te
meer aen onse gheestelycke Oversten als sy ons
tedt ghebeden? Dit is onse reden/die is heel ver-
schillende hande Manichéen. Soo zijn wy dan in
dit werck / volghens de fundamenten van Augu-
stinus, gantschelyck oock van haer verschillende.

A E N . M E R C K I N G H E

Op de Ketterije der Elcezaiten.

D. Cabeljan, pag. 564.

DE Elcezaiten baden in een onbekende tale seydt Epi-
phanius Haresi 19. De Papiſten bidden ghemeyn-
lijck in soo een tale, die noch het volck, noch een goede
deel van hare Priestertjes verstaen connen,

Catholijcke antwoorde.

In der waerheydt/dit en is de pijn niet weert
te beantwoorden. Laet ons Epiphanius selve hier
op laten antwoorden: Elxai. seydt hy/ bedriecht het
volck, in sijn boeck dat hy ghemaect heeft, met seer ydele
woorden, als hy soo spreekt: Dat niemant de verclarin-
ghe en soecke: Maer dat hy dit alleen uytspreeke in sijn
ghebedt. *Dat passere de verwerpinghe van mijne Vaders ver-
breydt, van hare verdoemenisse, ende van hare betredinghe, ende*

¶ s

van

van hare betredinghe, ende van haren arbeydt, door de vertredinghe in de verdoemenisse door mijne Vaders, uyt de verwerpinghe, die voorby ghegaen is in't Apostolaetschap der volmaecktheidt.

Voor eerst dan/seght Epiphanius, dat dit seer ydele woorden zijn, 'tis soo/want/ghelijck blyckt/ sy en hebben noch sin / noch beteckentis; dat my D. Cabeljau nu een soodanigh ghebedt aentwijse onder ons.

Ten tweeden, segdt Epiphanius, dat dit ghebedt nerghe toe diende/als om 'tvolck te bedrieghen, ende verblinden. Hoe sal my D. Cabeljau konnen goet doen/dat onse ghebeden/die in't latijn ghebaen worden / strecken tot bedzogh vande Ghemeynte?

Ten derden, seght Epiphanius, dat Elxai begheerde/dat niemant de verclaringhe van dese boozsegde woorden soud' soecken: Wanneer hebben wy sedt sulckx opt begheert? ter contrarieu / onse heele Misse/soo groot als sy is/is noch onlanghs overgheset in onse tale / ende uptghegheben in dzuck/dooz eenen sekeren Hollandschen Priester/op dat de ghehele Ghemeynte/de selve soud' moghen lesen/ende konnen verstaen.

Ten derden, 'tis een scheldinghe/te segghen/dat onse Priesters het meeste deel haer latijn/ oft haere ghebeden/die sy spreken/niet en verstaen.

Wat ghelijckenisse dan / tusschen ons/en de Elcezaiten? doch laet ons boozder gaen / op dat wy onsen tijdt/ met soodanighe beuselinghen/niet en verliesen.